

Dones bolivianes immigrants

“Vostè és soltera o casada?” Era una de les preguntes obligatòries del nou registre electoral que el govern bolivià feia a les bolivianes que viuen a ciutats estrangeres com Barcelona, Madrid i València. □ “Aquí o a Bolívia?” els responien moltes dones registrades. No és una broma, i és molt més que una anècdota. És una resposta seriosa, contestada moltes vegades a la pregunta feta pels notaris electorals a les oficines de la Corte Nacional Electoral de Bolívia (CNE) a l'Estat espanyol. Una resposta que mostra, a més d'ingenuïtat i sinceritat, quelcom de més profund: la ruptura familiar i de parella, la ruptura de motlles en un procés dolorós, com a resultat de la emigració de les dones bolivianes.

Fa un any, entre setembre i octubre de 2009, més de 20.000 bolivians i bolivianes residents a Barcelona i a l'àrea metropolitana van anar a registrar-se a l'Empadronament Biomètric que va portar la CNE. La majoria eren dones. També eren dones la majoria de la població boliviana que va enginyar-se-les per arribar a l'Estat espanyol amb l'esperança d'un futur millor.

No hi ha dades concloents, a causa sobretot de la situació irregular de moltes persones immigrants, però, tot i el risc de donar una informació aparentment poc rigorosa, es pot afirmar que existeix una història gairebé comuna en les bolivianes arribades al nostre país. Ho revelen estudis, sondatges, tallers per compartir experiències o converses en punts de trobada de bolivianes. La majoria va arribar a l'Estat espanyol en solitari, deixant la parella i els fills. En molts casos, la relació amb el marit es va tallar després d'un temps, i en d'altres, quan l'home fou reagrupat, s'esdevingué la ruptura.

La depressió, generalment no diagnosticada i molt menys tractada, es fa palpable en aquestes dones quan s'apleguen a tallers sobre el dol migratori o sobre altres quèstions que les uneixen. És aleshores quan es generalitzen els plors per la parella perduda i, sobretot, pels fills absents.

Casades al país d'origen, solteres al d'acollida

Escrit per Drina Ergueta

dilluns, 1 de novembre de 2010 20:55

La dona immigrant és generalment una dona sola. Els fills es queden al país d'origen, tot i que en algunes ocasions són amb ella. Aquí se sent aïllada, dedicada a trobar feina i a enviar diners a la família, sobrevivint amb el mínim i amb no gaire possibilitats de poder fer vida social. Després d'uns anys, l'entorn, els nous costums i uns altres valors les han canviades.

A començaments de 2009, en el moment amb més població boliviana nouvinguda, s'estimava que hi havia uns 300.000 bolivians i bolivianes a l'Estat espanyol, una gran part dels quals en situació irregular. Prop de 100.000 vivien a Catalunya. Actualment n'hi ha menys, i en continuen marxant perquè retornen al país d'origen tot fugint de la crisi econòmica. Les dones, però, són les últimes d'anar-se'n, i és que la feina al servei domèstic encara té força sortides, i moltes no se n'aniran.

Van ser casades a Bolívia, a l'Estat espanyol són solteres.□

Drina Ergueta és periodista boliviana. Va ser responsable de comunicació de la Corte Nacional Electoral de Bolívia (CNE) a Barcelona.